

2J 1:1 Já starší píšu vyvolené paní i jejím dětem, které miluji v pravdě (a nejen já, ale všichni, kteří poznali pravdu),

2 kvůli pravdě, která v nás zůstává a bude s námi navěky:

3 Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce i od Ježíše Krista, Otcova Syna, ať je s námi v pravdě a lásce.

4 Udělalo mi nesmírnou radost, když jsem zjistil, jak některé z tvých dětí žijí v pravdě, podle přikázání, které jsme dostali od Otce.

5 Prosím tě tedy, paní, ne jako bych ti psal nové přikázání, ale jen to, které jsme měli od počátku: Milujme jedni druhé.

6 V tom je láska, abychom žili podle jeho přikázání. To přikázání jste slyšeli od počátku, a tak podle něj žijte.

7 Do světa totiž vyšla spousta bludařů, kteří nevyznávají Ježíše Krista příšlého v těle. Každý takový je bludař a antikrist.

8 Proto si dejte pozor, abychom neztratili to, oč jsme usilovali; nenechme se připravit o plnou odplatu.

9 Každý, kdo nezůstává v Kristově učení, ale opouští je, ztrácí Boha. Kdo zůstává v jeho učení, ten má Otce i Syna.

10 Pokud k vám někdo přichází s jiným než tímto učení, nepřijímejte ho do domu ani ho nevítejte.

11 Kdo takového vítá, stává se jeho spoluvíníkem.

12 Napsal bych vám ještě mnohem více, ale nechci to svěřit papíru a inkoustu. Mám totiž naději, že se k vám dostanu a promluví s vámi tváří v tvář, aby naše radost byla dokonalá.

13 Pozdravují tě děti tvé vyvolené sestry.